

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/113/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010569
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718010569.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovanej D. Ď., pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 24. 06. 2019 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaná D. Ď.Á., nar. XX. XX. XXXX v Ž. V. X., trvale bytom O., O. XXXX/XX, adresa na doručovanie na písomnosti O., N. XX,

uznáva sa za vinnú, preto že

v školskom roku 2017/2018 v období od 01. 10. 2017 do 24. 04. 2018 (vrátane), ako matka maloletých detí, povinná sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletých detí v zmysle ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., nedôsledne pristupovala k ich výchove, čím im vytvorila podmienky na vznik nežiaducich návykov a sklonov v podobe dlhodobého záškoláctva, keď maloletá K. Q., nar. XX. XX. XXXX v uvedenom období vymeškala ako žiačka 6. ročníka na Základnej škole J. Q., C. K. T. Č. XX, P. Š. a následne ako žiačka 6. ročníka na Základnej škole J. D. Č. XXXX/X, L. O. celkom 177 neospravedlnených vyučovacích hodín a maloletý D. I. Q., nar. XX. XX. XXXX v uvedenom období vymeškal ako žiak 6. ročníka na Základnej škole J. Q., C. K. T. Č. XX, P. Š. a následne ako žiak 6. ročníka na Základnej škole J. D. Č. XXXX/X, L. O. celkom 238 neospravedlnených vyučovacích hodín,

teda

vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 18. 09. 2018 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/163/18/6611 obžalobu na D. Ď. pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaná D. Ď. sa na hlavné pojednávanie dňa 24. 06. 2019 nedostavila, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovanej na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jej výsluchu z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení v podstate uviedla, že skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia nie sú pravdivé. Základná škola J.. D. vo O. uznala len niektoré ospravedlnenky, nie všetky, ktoré doniesla. Ospravedlnenky za deti dávala dodatočne dvom upratovačkám, ktorých mená nevedela uviesť, a to z dôvodu, že počas vyučovania bola škola zamknutá a vonku vyšla len upratovačka. Potom ospravedlnenky dávala aj triednej učiteľke, svedkyňi Y., niektoré dávala zástupkyňi riaditeľa a ďalšie dávala sekretárke, ktorej meno nevedela uviesť. Vždy to boli ospravedlnenky od lekára, a vždy ohľadne ospravedlneniek komunikovala telefonicky s triednou učiteľkou a neprítomnosť detí oznamovala aj na telefónne číslo školy. V minulosti sa na základe pozvania školy J.. D. zúčastnila stretnutia v škole, ohľadne neospravedlnených vyučovacích hodín, za prítomnosti pani O., triednej učiteľky Y., výchovnej poradkyne Q., zástupkyne a riaditeľa školy, kde jej bolo povedané, že deti majú neospravedlnené hodiny, že jej neuznali ospravedlnenky a uznali len niektoré, ktoré oni chceli, čo jej môže potvrdiť aj svedkyňa O. z ÚPSVaR Zvolen. Potom, asi po mesiaci, bolo podobné stretnutie v škole, kde jej opäť vytykali záškoláctvo detí, pričom jej znovu neuznali ospravedlnenky, oni si vybrali, ktoré uznali, a ktoré nie. Z uvedeného obdobia nemala ospravedlnenky, tie dala do školy a niektoré prefotila svedkyňi O. a ona ich skenovala a posielala do školy. Vždy, keď deti chýbali na vyučovaní, odniesla škole ospravedlnenky od lekára. Chodila do školy osobne, škola však časť ospravedlneniek od lekára neuznala, nevedela uviesť prečo. Čo sa týka neospravedlnených hodín detí v čase, keď navštevovali Základnú školu J.. Q. L. P. Š., tak tie hodiny dodatočne ospravedlnila ospravedlnenkou od lekára, tie osobne zanesla zástupkyňi školy, ktorej meno ale nevedela uviesť. Taktiež nevedela, prečo tie hodiny neboli uznané aj tou školou. Nakoľko má zlé skúsenosti so školou ohľadne ospravedlneniek, tak aktuálne chodila na ÚPSVaR ku svedkyňi O. a pani I., kde si oskenujú ospravedlnenku a následne ju pošlú do školy. Škole už ospravedlnenky nebude predkladať, pretože jej za uvedené obdobie ospravedlnenky od lekára neuznali. Syn D. I. Q. bol od 01. 05. 2018 do 30. 05. 2018 hospitalizovaný na psychiatrii v Q.. Deti vždy ostali doma len keď mali ospravedlnenie od lekára, a párkrát aj ona ospravedlnila ich neprítomnosť v škole.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá poškodená Mgr. Q. O., z ÚPSVaR Zvolen, ktorá po zákonom poučení vypovedala, že v školskom roku 2017/2018 nastúpili deti na ZŠ do P. Š., a ich úrad sa dozvedel o neospravedlnených hodinách až v januári 2018, čo im oznámila ZŠ J.. D. L. O.. Úrad túto rodinu monitoruje dlhodobo, a to aj z dôvodu, že obžalovaná bola už v minulosti odsúdená za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže. Ako deti prestúpili na ZŠ, rodinu monitorovali, a bolo uložené aj ochranné opatrenie - dohľad, až do doby, kedy boli deti zverené do osobnej starostlivosti otca I. Q.. Matka nezvládala výchovu maloletých, oni museli napr. aj jeden krát K. zobrať z domu a odniesť do školy. K.L. matku nerešpektovala, mala problém s autoritami. Matka si potom pre K. vybavila pobyt v Psychiatrickom zariadení v X., syna D. umiestnila do Psychiatrickej nemocnice v Q.. Určite vedela, že deti nechodia do školy, úrad ju stále upozorňoval, taktiež bolo stretnutie v škole, o ktorom matka vedela, ale sa tam nedostavila. Obžalovaná vždy, keď od ich úradu niečo potrebovala, tak zavolala, ale všetko hádzala na zdravotný stav detí, lenže si neplnila oznamovaciu povinnosť, a tam bol podľa jej

názoru kameň úrazu, keď si spätne žiadala ospravedlnenky od lekárky, a lekárka jej ich spätne dala, lenže škola ich zrejme nechcela akceptovať. K. tvrdila, že nechce chodiť do tej školy, pretože predtým navštevovala inú ZŠ, lenže K. obžalovanú nerešpektovala ako matku, pričom obžalovaná zase tvrdila, že ju manipuluje otec. Tentokrát obžalovaná nežiadala ich úrad o umiestnenie detí v nejakých zariadeniach, ale sama si vybavila ich umiestnenie, ale podľa jej názoru deti neboli na psychiatriu. Starostlivosť nebola na požadovanej úrovni, pracovníci ich úradu obžalovanú málokedy zastihli doma, väčšinou behala po lekároch, riešila svoj zdravotný stav, zdravotný stav detí, dovolenky a podobne. Nevedela včas zdokladovať PN detí, preto niektoré hodiny boli neospravedlnené, keďže si už zrejme spätne nepamätala, kedy boli deti choré. Dňa 06.03.2018 bolo spoločné stretnutie v škole, aj za prítomnosti obžalovanej, kde sa dohodli, ako bude postupovať pri ospravedlňovaní svojich detí, s čím ona súhlasila. Na ďalšie stretnutie v škole sa už ale nedostavila, to stretnutie inicioval ich úrad.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa R.. D. Q., ktorá po zákonom poučení uviedla, že pracuje na ZŠ J.. D. L. O. ako učiteľka a zároveň aj ako výchovná poradkyňa, teda rieši aj školskú dochádzku. Deti prišli na ich ZŠ dňa 11. 12. 2017, kedy prestúpili zo ZŠ v P. Š.. Z P. Š.B. im prišlo vyznenie, že Lívia mala do 10. 12. 2017 101 neospravedlnených hodín a D. mal 138 neospravedlnených hodín. Na základe toho si už od začiatku dávali pozor na školskú dochádzku. U nich si deti od začiatku neplnili povinnú školskú dochádzku, nechodili do školy, a matka si neplnila oznamovaciu povinnosť. Od 11. 12. 2017 do 29. 06. 2018 tak mala K. za celý školský rok 177 neospravedlnených hodín a D. 238 neospravedlnených hodín, čo je teda súčet za ZŠ v P. Š. a z ich ZŠ J.. D.. Neospravedlnené hodiny boli z dôvodu, že matka nedoniesla ospravedlnenie, neplnila si oznamovaciu povinnosť, pričom v zmysle školského poriadku bola povinná do 24 hodín oznámiť dôvod absencie. Dňa 06. 02. 2018 sa v ich ZŠ konalo osobné stretnutie za prítomnosti matky, na ktorom bola oboznámená s tým, aké sú jej povinnosti, pričom osobne aj podpísala zápisnicu. Toto stretnutie sa konalo z ich iniciatívy. Následne bolo ďalšie stretnutie, dňa 06. 03. 2018, ktoré už inicioval ÚPSVaR, na tom stretnutí bola opäť prítomná aj matka, ona jej dala opakovane podpísať, aké boli jej povinnosti, s tým, že ak bude u detí nejaké lekárske vyšetrenie, aby to avizovala vopred, pretože ospravedlnenky od lekára dávala spätne. Okrem toho sa ale matka nezaujímal o výsledky detí, ani o iné veci, len keď potrebovala ospravedlniť neprítomnosť v škole, pričom vždy uvádzala, že deti mali zdravotné problémy. V ich ZŠ bola K. dokopy asi len dva alebo tri dni a D. asi jeden až dva týždne.

Svedkyňa R.. D. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že bola triednou učiteľkou K. D. D.. Deti na ich ZŠ prišli asi 11. 12. 2017 z P. Š.B.. K. videla za celý ten čas dva dni, a to prvý deň, keď ku nim prišli, a potom asi niekedy v marci. Ona bola neskôr umiestnená na psychiatrii, tam chodila do školy, odkiaľ im prišli výsledky, takže klasifikovaná bola. Matka si ale neplnila oznamovaciu povinnosť, pretože v zmysle školského poriadku bola povinná do 24 hodín informovať školu o dôvodoch absencie detí, pričom ona si tú povinnosť neplnila. Ona sa snažila s obžalovanou skontaktovať aj telefonicky, ale neúspešne, potom aj písomne, ale pošta sa im vrátila. Obžalovaná niekedy osobne priniesla ospravedlnenky, ale nikdy sa neinformovala, čo sa majú deti učiť, aby sa mohli doma vzdelávať. D. mal podľa matky vážne zdravotné problémy, ktoré ale nijako nedoložila. On bol v škole dokopy asi dva týždne.

Svedkyňa Y.. V. T. E.Á. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedla, že matka prišla prihlásiť maloleté deti na ich ZŠ do P. Š. s tým, že bývajú vo O., ale že sa bude sťahovať do P. Š., čomu uverila, a preto jej deti prihlásili na ich ZŠ. Deti boli spolu v triede, aj ich učila, ale od začiatku mali veľa neospravedlnených hodín, pričom D. mal za celý čas na ich ZŠ 138 neospravedlnených hodín a K. 101 neospravedlnených hodín. Celkovo do školy chodili veľmi málo, v ich ZŠ boli do 11.12.2017. S matkou komunikoval triedny učiteľ R.. J. Q., aj ona sa ňou osobne stretla, pričom všetky ospravedlnenky, ktoré im dala, jej uznali, nie je pravda to, čo tvrdila, že niektoré ospravedlnenky neakceptovali. Matka sa ale nezaujímal o školskú dochádzku, väčšinou ju museli kontaktovať telefonicky, ona vždy sľubovala nápravu, ale ku žiadnej nedošlo, práve naopak, zhoršovalo sa to. Viackrát ju kontaktovali telefonicky, písomne asi nie.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: potvrdenie Ministerstva spravodlivosti SR (č.l. 51 - 52), uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0Tp/224/2018 (č.l. 56 - 57), uznesenie Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 3Tpo/81/2018 (č.l. 58 - 59), správa ÚPSVaR Zvolen (č.l. 60), správa ZŠ J.. Q. P. Š. (č.l. 61, 65, 74, 76),

správa o dochádzke ZŠ J. D. O. (č.l. 62 - 64, 66 - 73, 75), správa ZŠ pri zdravotníckom zariadení Hraň (č.l. 77 - 78, 83), výmenný list - poukaz od MUDr. Beňovej (č.l. 79), správa z Psychiatrickej nemocnice prof. Matulaya Q. (č.l. 80 - 82, 84), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/367/2016 (č.l. 85 - 87), rodné listy detí (č.l. 88 - 89), správa Mesta Zvolen (č.l. 90), výpis z evidencie priestupkov MsP Zvolen (č.l. 91), výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 92), odpis registra trestov obžalovanej (č.l. 120).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovanej bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Obžalovaná síce svoju vinu popiera s obhajobou, že ospravedlnenky za neprítomnosť jej detí v škole dodatočne zasielala do školy, pričom boli od lekára, ale škola ich neakceptovala. Z výpovedí všetkých svedkov ale vyplynulo, že obžalovaná si neplnila oznamovaciu povinnosť v zmysle školského poriadku (kedy bola povinná do 24 hodín oznámiť dôvod absencie detí), dokonca bola opakovane prítomná na stretnutí v škole, aj za prítomnosti pracovníčky ÚPSVaR Zvolen, kde jej bolo opakovane vysvetlené, ako musí postupovať pri ospravedlňovaní neprítomnosti detí v škole. Obžalovaná však tieto pokyny ani potom nerešpektovala, dokonca podľa jej vyjadrení mala ospravedlnenky odovzdávať upratovačkám, sekretárke, ktorých mená ani nevedela uviesť. Obžalovaná si pritom musela byť vedomá následkov jej konania, keďže už v minulosti bola za rovnaký trestný čin odsúdená (trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/97/2014 zo dňa 24. 07. 2014). Ako ďalej vyplynulo z vykonaného dokazovania, s obžalovanou sa opakovane snažili spojiť telefonicky, aj písomne, avšak bezúspešne, pričom obžalovaná sa sama o študijný proces nezaujímalá. V dôsledku jej konania potom maloletá K. Q. mala spolu 177 neospravedlnených hodín, a maloletý D. I. Q. mal spolu 238 neospravedlnených hodín, čo bolo potvrdené jednak výpoveďami svedkýň, ako aj listinnými dôkazmi. Súd preto nemal žiadnu dôvodnú pochybnosť ohľadne viny obžalovanej, preto uznal jej vinu v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že umožní jej viesť záhaľčivý alebo nemravný život, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na šesť mesiacov až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

Obžalovaná D. Ď. tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože vydala z nedbanlivosti osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a spáchala čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijako neupravovala, a predstavuje tak 6 mesiacov až 5 rokov.

Obžalovaná je z miesta trvalého bydliska hodnotená všeobecne. Z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že sa v minulosti nedopustila žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovanej je zrejmé, že bola v minulosti 2 krát súdne trestaná, pričom sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená.

Súd potom obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odklade výkonu tohto trestu za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 12 mesiacov, teda opäť na samej dolnej hranici trestnej sadzby. Súd pri výmere trestu, ako aj výmere skúšobnej doby prihliadol na počet neospravedlnených hodín u oboch detí, ako aj na to, že obžalovaná už bola v minulosti za rovnaký trestný čin odsúdená (aj keď odsúdenie už je zahladené), ako aj na to, že ide o nedbanlivostný trestný čin. Takýto trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu

generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jej prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.